

Taina

Nicu Hăloiu

Taina

...

Când te trezești pe lume, nu știi de început,
Peste făptura-ți goală îți pui a lumii haină,
Trăiești, apoi de-odată pătrunzi a morții taină,
Trezindu-te din visul pe care l-ai avut!

...

Îți plângi ades de milă, că viața e prea scurtă,
Că primăvara vieții s-a dus parcă n-a fost,
Dar dacă ți-ai trăit-o degeaba, fără rost,
Ce-ai fi făcut mai mult, dacă-ți era mai multă?

...

Și dacă tinerețea ți-a fost așa puțină,
Iar flacăra privirii păstrezi în amintire,
Măcar în iarna vieții, aprinde-ți în privire,
Al vieții tale rod, sub formă de lumină!

...

Scenariul vieții tale de mult îți este scris
Și nu faci mai mult decât să ți-l trăiești
Iar când după moarte, ai să te trezești,
Vei afla că totul n-a fost decât un vis!

...

Dar dacă înainte, trezești ascunsul "eu",
Acea sămânță pură din care-ai fost creat,
Abia de-atuncea tu, ești viu cu-adevărat
Și-afli-vei taina vieții, care e Dumnezeu!